

Euron kostar

Förutom att vi måste spara mer i den offentliga budgeten – troligen omkring 20 miljarder per år – så kostar själva övergången till euron en massa pengar. Det handlar om dataprogram, prissättningar, automater mm.

Uppskattningar visar att kostnaderna kommer att överstiga 15 miljarder kronor. Det blir medborgarna som får betala notan för införandet av euron. Varje svensk, liten som stor, får räkna med att betala minst 1500-2000 kronor enbart för själva omställningen.

I alla länder som infört euron har priserna höjts. Det finns inga belägg för konsumentministerns vidlyftiga löften att en familj skulle tjäna 30 000 kronor om året. Det är ett desperat försök att få väljarna att rösta ja.

Rösta

Det finns ingen ångervecka i EMU - Rösta Nej den 14 september!

Tag kontakt med Folkrörelsen Nej till EU för mer information:

Folkrörelsen Nej till EU
Heurlins Plats 11
413 01 GÖTEBORG   fneu@algonet.se
Tel 031-701 01 77   www.nejtill.eu.se

Medlemskap, inkl prenumeration på Kritiska EU-fakta kostar 200 kr per år (arbetslösa, pensionärer och studerande 150 kr, familjer 300 kr)
Postgiro 433 02 07-4

Augusti 2003

den 14 september!

Folkrörelsen Nej till EU
www.nejtill.eu.se

Rösta nej - för demokratins skull

Valet den 14 september handlar framförallt om vår demokrati. Ska vi lämna över ännu mer makt från riksdag och regering till EU och bankdirektörerna i Europeiska Centralbanken (ECB)? Eller vill vi att riksbanken ska besluta om en valuta - och penningpolitik som passar Sveriges ekonomi.

ECB får inte fatta beslut utifrån specifika länders behov utan hänsyn ska tas till hela euroområdet. Då är det de stora ländernas ekonomier som gäller. Det är också de stora länderna som oftare än de små får sitta med vid bordet och fatta beslut. Det har EU bestämt.

Målet är låg inflation och prisstabilitet, inte hög sysselsättning och välfärd. Den ekonomiska politiken är reglerad i detalj i EU:s grundlag. Det finns alltså inte mycket för politikerna att påverka, när man har lämnat över makten till bankdirektörer och EU-byråkrater.

Ja-sidan säger att Sverige ska vara med för att påverka besluten i EU. Det sa man vid förra folkomröstningen också. Faktum är att regeringen i flera omgångar sedan vi blev medlemmar har medverkat till att minska Sveriges makt i EU.

De flesta ekonomer ser inga ekonomiska fördelar med ett medlemskap i EMU. Tvärtom varnar många för de risker ett EMU-medlemskap för med sig. Eftersom länderna har olika ekonomiska situationer, så kommer spänningarna att öka i en lågkonjunktur. Irland går på högvarv medan Tyskland har stora ekonomiska problem. Det visar att en gemensam räntepolitik inte kan fungera för alla. Ju fler länder som går med desto större blir riskerna.

EMU handlar om makt – vilka som ska bestämma över den ekonomiska politiken i Europa. Nästa steg blir med all sannolikhet finanspolitiken, dvs. skatterna. Då kan vi inte längre bestämma över hur mycket som ska betalas gemensamt för välfärden.

Rösta nej - för välfärdens skull

EMU ställer krav på minskad offentlig sektor. Det betyder att den generella välfärden hotas till förmån för privata lösningar. De som har råd kan köpa sig vård och omsorg. Det är de svaga i samhället som drabbas.

En väl fungerande offentlig sektor har stor betydelse för kvinnors möjligheter att ha ett eget avlönat arbete. EMU är en kvinnofälla.

Om Sverige går med i EMU måste man spara pengar under goda år för att kunna använda i sämre tider. Det är alla överens om. LO krävde buffertfonder men det förslaget avfärdades av Göran Persson som "fonsocialism". Nu diskuteras överskott i budgeten. Hursomhelst måste dessa pengar tas någonstans ifrån och det kommer att minska utrymmet för välfärden.

Rösta nej – för jobbens skull

Vi kan redan se hur det går för de länder som är med valutaunionen EMU. Många av de stora länderna har enorma ekonomiska problem. Eftersom de inte själva kan bestämma om räntan så måste de dra ner på de offentliga utgifterna eller öka skatterna. I Tyskland uppgår arbetslösheten till 12 procent och i Finland till 9 procent.

Enligt EU:s egen statistik går det bättre för länderna utanför euroområdet - Storbritannien, Danmark och Sverige. Varför ska vi då gå med i EMU?

Till EMU hör att arbetskraften skall vara "flexibel". Det betyder att sänka sin lön eller att flytta utomlands när jobben tryter. Hur många svenskar har de möjligheterna? Och hur många vill det?